

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Grzesiak

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Lecha Ozierowa

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2013 roku

sprawy S. K.

oskarżonego o przestępstwo z art.158 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 29 stycznia 2013 roku sygn. akt II K 1066/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w jego punkcie II jako podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego S. K. kary pozbawienia wolności wskazuje artykuły 69 § 1 i 2, 70 § 1 pkt 1 kk;
2. w jego punkcie III jako podstawę prawną oddania oskarżonego S. K. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego wskazuje artykuł 73 § 1 kk.

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego S. K. od kosztów sądowych za II instancję.

Sygn. akt IX Ka 612/13

UZASADNIENIE

K. K. i S. K. oskarżeni zostali o to, że w dniu 5 października 2012 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu R. S. poprzez przytrzymywanie za ubranie, a następnie kilkukrotne uderzanie pokrzywdzonego po twarzy i po głowie, przez co pokrzywdzony został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 kk, przy czym R. S. doznał sińca i rany na twarzy, złamania korony zęba 1 górnej szczęki w obrębie szkliwa i zębiny, a obrażenia powyższe naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej dni siedmiu tj. o przestępstwo z art. 158 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 29 stycznia 2013r. sygn. akt II K 1066/12 orzekł, co następuje:

I. oskarżonych K. K. i S. K. uznał za winnych popełnienia czynu zarzucanego im aktem oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 158 § 1 kk i za ten czyn na podstawie tego przepisu wymierzył im kary po 1 roku pozbawienia wolności:

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 i art. 70 § 2 kk w przypadku oskarżonego S. K., zaś na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w przypadku oskarżonego K. K. wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okresy próby wynoszące: 3 lat co do oskarżonego S. K. i 5 lat co do oskarżonego K. K.;

III. na podstawie art. 73 § 2 kk w przypadku oskarżonego S. K., a na podstawie art. 73 § 1 kk w przypadku oskarżonego K. K. oddał tych oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na podstawie art. 71 § 1 kk i art. 33 § 1 i § 3 kk wymierzył oskarżonym S. K. i K. K. kary grzywny w wysokości po 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych w przypadku każdego z nich;

V. na podstawie art. 46 § 2 kk orzekł wobec oskarżonych K. K. i S. K. nawiązki na rzecz pokrzywdzonego R. S. w kwotach po 2000 złotych;

VI. na podstawie art. 415 § 3 kpk pozostawił bez rozpoznania powództwa cywilne wniesione przez prokuratora przeciwko oskarżonym K. K. i S. K.;

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator. Na podstawie art. 444 kpk zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego S. K..

Powołując się na art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 70 § 2 kk i art. 73 § 2 kk poprzez ich niezasadne zastosowanie i błędne uznanie oskarżonego za sprawcę młodocianego, co spowodowało, iż jako podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd przyjął art. 70 § 2 kk, a oddania pod dozór kuratora art. 73 § 2 kk podczas gdy w czasie czynu oskarżony miał już ukończone 21 lat.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator na podstawie art. 437 § 2 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. II i III i przyjęcie jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w miejsce art. 70 § 2 kk art. 70 § 1 pkt 1 kk, natomiast oddania pod dozór kuratora w miejsce art. 73 § 2 kk art. 73 § 1 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację prokuratora należało uznać za zasadną. Sąd Okręgowy podzielił stanowisko prokuratora, iż w przedmiotowej sprawie doszło do obrazy przepisów prawa materialnego.

Wskazać należy, iż skarżący nie kwestionuje, we wniesionej apelacji, dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych oraz bytu czynu przypisanego oskarżonemu S. K.. Sąd odwoławczy nie ma w tym zakresie żadnych wątpliwości. Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie zgromadził kompletny materiał dowodowy i dokonał prawidłowych ustaleń. Zgromadzone dowody poddane zostały ocenie zgodnie z zasadą swobodnej oceny z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Ustalenia faktyczne nie dają podstaw do przyjęcia innej, niż została dokonana, kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego. Prokurator nie kwestionował także rozmiaru orzeczonej kary jak i zastosowanego środka probacyjnego.

Zgodzić się jednak należy z zarzutem prokuratora odnośnie obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie wskazania podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oraz oddania pod dozór kuratora w stosunku do oskarżonego S. K..

Zasadnie prokurator wskazał, iż Sąd Rejonowy orzekając o zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności powołał w podstawie prawnej art. 70 § 2 kk natomiast w podstawie prawnej orzeczonego dozoru kuratora art. 73 § 2 kk.

Art. 70 § 2 kk stanowi, iż w wypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy młodocianego lub określonego w art. 64 § 2, okres próby wynosi od 3 do 5 lat. Natomiast zgodnie z art. 73 § 2 kk dozór jest obowiązkowy wobec młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego, sprawcy określonego w art. 64 § 2 kk, a także wobec sprawcy przestępstwa popełnionego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych.

Tymczasem, jak zasadnie wskazał prokurator, oskarżony S. K. w chwili czynu jak i w chwil orzekania w I instancji nie mógł być, z racji swojego wieku, zaliczony do kategorii sprawców młodocianych zdefiniowanej w art. 115 § 10 kk. Nie przypisano także oskarżonemu działania w warunkach art. 64 § 2 kk, ani też czynu związanego z zaburzeniem preferencji seksualnych.

Wskazać należy, iż oskarżony S. K. urodził się 7 czerwca 1990r. a czynu będącego przedmiotem osądu dopuścił się w dniu 5 października 2012r.

Bezsprzecznie więc wskazane przez Sąd Rejonowy przepisy nie mogły stanowić podstawy zastosowanego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oraz orzeczonego dozoru kuratora. Nadmienić należy, iż mankament ten dostrzegł także Sąd Rejonowy sygnalizując o tym w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Podkreślić należy jedynie w tym miejscu, iż w pełni zasadnie orzeczony został środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności jak i dozór kuratora. Rozstrzygnięcie to nie było kwestionowane.

Zważywszy na wskazane mankamenty konieczne było skorygowanie zakwestionowanych podstaw prawnych i określenie jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i oddania oskarżonego pod dozór kuratora sądowego art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk oraz art. 73 § 1 kk.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 456 kpk orzekł jak w wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk.

SSO Leszek Grzesiak